

Gestió ambiental > Gestió de recursos hídrics |

DEPURADORA DEL DELTA DEL LLOBREGAT (2003)

Manuela Tomàs

El juny del 2003 van finalitzar les obres de la macrodepuradora del Baix Llobregat, que s'havia començat a construir el 1999. La depuradora, que a finals d'any ja funcionava a ple rendiment, s'afegeix a les més de tres-centes depuradores urbanes existents a Catalunya.

En termes generals, les depuradores milloren considerablement la qualitat de les aigües i possibiliten l'aparició de flora i fauna als rius degradats. La depuradora del Baix Llobregat és una de les depuradores més grans d'Europa. Ocupa una superfície de 41 ha i té capacitat per tractar un volum de 420.000 m³ d'aigües residuals al dia. Les aigües arriben a la depuradora a través d'una xarxa de 19 km de col·lectors que comencen a Santa Coloma de Cervelló i que es ramifiquen després per tota la comarca. D'aquesta manera es calcula cobrir les necessitats de dos milions de persones residents a Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet de Llobregat, Sant Boi, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló i Barcelona.

La depuradora del delta del Llobregat forma part de les inversions previstes al Conveni d'Infraestructures i Medi Ambient del delta del Llobregat, signat el 1996 per totes les administracions amb competències a la zona.

Una posada en marxa en tres fases

La depuradora havia d'entrar en funcionament en dues fases que havien d'anar seguides d'una tercera un cop ja funcionés a ple rendiment.

Primera fase

En la primera fase, el juny del 2002, la depuradora va iniciar l'extracció de les restes sòlides de les aigües com ara olis, greixos i objectes amb diàmetres superiors als 3 mm.

Inicialment la depuradora va ser explotada per l'empresa Depubaix SA, que en el futur l'havia de cedir a l'Entitat Metropolitana del Medi Ambient (EMMA).

La depuradora del delta del Llobregat va significar una inversió de 260 milions d'euros, el 85% dels quals els va aportar el Ministeri de Medi Ambient a través dels Fons de Cohesió de la Unió Europea i el 15% restant, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), organisme dependent de la Generalitat de Catalunya.

Segona fase

El juny del 2003 va entrar en funcionament la segona fase, que implicava el tractament biològic de l'aigua amb bacteris. Aquest tractament comporta la producció de fangs que un cop secs es poden tornar a fer servir, per a produir energia elèctrica que consumiria la planta depuradora. L'objectiu era aprofitar i reciclar un màxim volum de residus per fer que la instal·lació esdevingués allò que els responsables anomenen una macrodepuradora ecoeficient.

L'octubre del 2003 la depuradora ja funcionava al 100% i eliminava el 92% de la contaminació de les aigües i els sòlids en suspensió que li arribaven, és a dir, el màxim previst exacte i el volum que exigeix la normativa europea. Aquest bon resultat va permetre millorar la qualitat de les aigües del tram final del riu Llobregat i engegar la recuperació de les platges compreses entre el port de Barcelona i el massís del Garraf.

El 2005, la tercera fase

Es preveu que el 2005 entri en funcionament la tercera i darrera fase de la depuradora per finalitzar les actuacions i completar el cicle de l'aigua; una part de les aigües resultants, que fins l'actualitat s'aboquen mar endins a través d'un emissari submarí de 3,7 km de longitud, podran ser enviades riu amunt i, a partir de Sant Joan Despí, ser utilitzades de nou per al rec de conreus i de la via pública, per a les indústries o per mantenir el cabdal ecològic del Llobregat i frenar la salinització del delta.

L'Agència Catalana de l'Aigua també va presentar dos nous projectes per al 2005. El primer és el Pla de sanejament d'aigües residuals urbanes 2002 (PSARU 2002), que estableix el nivell de qualitat desitjable per a cada

un dels rius catalans, afluent i rieres i alhora la solució detallada i el finançament inclòs que implicaria el sanejament de les aigües dels més de 3.600 nuclis de població de menys de 2.000 habitants. El segon programa, el Pla de sanejament d'aigües residuals industrials (PSARI 2003), complementa el primer i és el que vol donar resposta a la producció d'aigües residuals industrials.

Més informació

www.depurbaix.com

mediambient.gencat.net/cat/inici.jsp

